

Centrale jongerenraad

de jutters

Kompassie

Steunpunt
Mentale Gezondheid

Mogelijk gemaakt door:

**SAMEN
STERK
ZONDER
STIGMA**

AL
TE
ON
TIC
EN
RK
DE
M

**TOP
10**

voor docenten
rond jongeren met een
psychische kwetsbaarheid

Contactgegevens

Kompassie
info@kompassie.nl
(070) 427 3240
www.kompassie.nl

Jongeren uit de jeugd-GGZ hebben tien aanbevelingen geformuleerd om van docenten meer begrip te krijgen voor hun psychische kwetsbaarheid, zodat ze beter kunnen functioneren op school. Uit een panelgesprek over verbeterpunten in het totale sociale domein, blijkt dat school op nummer één staat.

“Je ontwikkeling stagneert als je niet naar school gaat. Je wilt vooruitgang boeken en werken aan je toekomst”

De aanbevelingen zijn samen te vatten onder:

- Aandacht en begrip van docenten
- Duidelijkheid over de eindtermen en flexibiliteit in de weg er naar toe

Voor een enkele jongere is school geen alledaagse bezigheid. Niet naar school gaan is echter geen optie:

TOP 10

1. Communiceer normaal met de jongere en laat de verantwoordelijkheid voor de school/opleiding bij hem.

“Of er is heel veel aandacht voor je, of helemaal niet. Er wordt dan heel voorzichtig met je omgegaan, je voelt je doodgeknuffeld.”

2. Wees vooral gericht op de manier waarop de jongere zich de lesstof eigen maakt, niet op zijn psychische kwetsbaarheid.

Los het leerprobleem (concentratie, reproductie, aanwezigheid in de klas e.d.) samen met hem op, waarbij het uitgangspunt is: 'Wat werkt voor jou?'

“Wanneer het onduidelijk is waar de grenzen liggen, krijg je niet de kans om mens te zijn.”

3. Leren is van belang, niet 'in het systeem passen'.

Geef de eindtermen aan en zorg dat de jongere ruimte heeft deze te behalen.

Bied keuzemogelijkheden aan, zodat de jongere 'om zijn probleem heen kan werken'. Spreid bijvoorbeeld bij uitval in overleg met de jongere de opdrachten die zijn blijven liggen. De deadline is het betreffende schooljaar.

“Ergens moet een hek staan. Het hek staat soms zo verdomd ver en wordt ook steeds weer verplaatst.”

4. Heb hoop!

Volwassenen die open zijn over waar ze zelf last van hebben, geven de jongere hoop en vertrouwen om te praten over wat hij meemaakt.

5. Bied extra of ander lesmateriaal én bied passende persoonlijke instructie en ondersteuning aan.

“Zelfvertrouwen is er niet opeens!”

6. Werk aan het zelfvertrouwen van de jongere.

“‘Je bent slim’ helpt niet als je denkt dat je het niet kunt.” “Onvoldoendes halen terwijl je voor een 9 hebt geleerd, knaagt aan je zelfvertrouwen.”

“Je hebt iemand nodig die je gedrag kan doorzien”

7. Geef de jongere de mogelijkheid om zelf een leerkracht te kiezen die hij vertrouwt.

Hij kiest iemand uit die met hem kan omgaan. Respecteer de vraag van de jongere tot privacy over vertrouwelijke informatie.

8. Persoonlijke aandacht van de mentor blijft nodig, het hele jaar door!

Geef aandacht aan de 'stilleren', de 'zwakkeren' en de 'over-schreeuwers'. *“Wees alert op het antwoord op de vraag ‘Hoe gaat het?’ De jongere zegt altijd ‘goed’, maar een ervaren docent ziet wanneer*

het antwoord te snel komt of dat er te lang wordt gearzeld.”

Andere signalen zijn staren uit het raam, afwezigheid of te druk gedrag. Vraag naar de reden van gedrag. Dat geeft een opening tot een gesprek.

“‘Ga maar lekker thuis zitten’ helpt niet, want dan is er niets!”

9. Dwang helpt niet en werkt zelfs averechts.

Laat ervaren docenten hun kunde overdragen aan de net afgestudeerden. Zij weten het moment te herkennen om tot actie over te gaan en zij hebben geleerd te wachten en ruimte te bieden aan de jongere.

10. Heb moed te wachten én te confronteren om de jongere ruimte te geven zelf zaken op te lossen.

Durf de jongere ook op het juiste tijdstip te confronteren met het feit dat 'er iets groots dient te veranderen'.